

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/108/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200253
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200253.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľky: G. W., nar. XY, bytom E., proti odporkyni : Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správneho orgánu v konaní o starobnom dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. júna 2014 č.k. 25Sd/79/2014-22, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. júna 2014 č.k. 25Sd/79/2014-22 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. XY zo 14.02.2014 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - č.l. 3) odporkyňa postupom podľa
- § 293k zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 9.643,-- Sk mesačne, a to od 16. augusta 2006,
- § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 197/2007 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 10.246,-- Sk mesačne, a to od 01. júla 2007,
- § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 136/2008 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 10.759,-- Sk mesačne, a to od 01. júla 2008,
- § 293ar zák. č. 461/2003 Z.z. oznámila navrhovateľke prepočítanú sumu starobného dôchodku vo výške 357,20 € mesačne, a to od 01. januára 2009,

- § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 450/2008 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 382,10 € mesačne, a to od 01. januára 2009,

- § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 413/2009 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 393,80 € mesačne, a to od 01. januára 2010,

- § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 404/2010 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 400,90 € mesačne, a to od 01. januára 2011,

- § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 344/2011 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 424,30 € mesačne, a to od 01. januára 2012,

- § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z.z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2013, zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 425,40 € mesačne, a to od 01. januára 2013, ako aj

- § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2013 Z.z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2013, zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 434,20 € mesačne, a to od 01. januára 2014.

2. Svoje rozhodnutie odporkyňa odôvodnila tým, že v zmysle právneho názoru vysloveného Krajským súdom v Žiline č. 25Sd/59/2012-55 zo 07. novembra 2013 bola navrhovateľka po zrušení svojho rozhodnutia č. XY z 18.01.2012 č. III, zaviazaná povinnosťou vysporiadať sa aj s námietkou navrhovateľky vyslovenou v opravnom prostriedku tak, že opätovne posúdi nárok navrhovateľky na starobný dôchodok a jeho sumu.

3. Preto sa odporkyňa v napadnutom rozhodnutí zaoberala posúdením tak právnych dôsledkov vyvolaných žiadosťou navrhovateľky z 18.01.2008, ktorou požiadala o priznanie starobného dôchodku od 24.11.2002, ako aj s právnou úpravou týkajúcou sa valorizačného mechanizmu starobných dôchodkov sa na túto žiadosť vzťahujúcou.

Na uvedenom právnom základe v odôvodnení uviedla, že starobný dôchodok ku dňu vzniku nároku bol 64% priemerného mesačného zárobku navrhovateľky, to znamená po prepočte 2.859 Sk mesačne. Ďalej v zmysle jednotlivých opatrení ministerstva, objasnila, ako bola výška takto priznaného starobného dôchodku navrhovateľke zvyšovaná až na záverečnú sumu 434,20 € mesačne, priznanú odo dňa 01.01.2013.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

4. Proti hore citovanému rozhodnutiu odporkyne podala navrhovateľka opravný prostriedok (označený ako „Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 14.2.2014 - odvolanie“) zo dňa 03.03.2014 na Krajský súd v Žiline.

5. Z opravného prostriedku navrhovateľky vyplýva, že spochybňuje správnosť napadnutého rozhodnutia a namieta prepočet svojho starobného dôchodku vykonaného odporkyňou až od roku 2003.

6. Odporkyňa vo vyjadrení zo dňa 31.03.2014 zaujala stanovisko k jednotlivým argumentom navrhovateľky a navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

B)

7. Krajský súd v Žiline podľa § 2501 a nasl. ustanovení Občianskeho súdneho poriadku preskúmal

napadnuté rozhodnutie, i konanie ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Preto napadnuté rozhodnutie v zmysle § 250q ods. 2 ako zákonné potvrdil.

8. V odôvodnení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 25Sd/59/2012-20 zo dňa 07. júna 2012, z ktorého krajský súd zistil, že iné rozhodnutia odporkyne I., II., III. a 4 a 5, všetky zo dňa 18.01.2012, krajský súd potvrdil. Proti rozhodnutiu III. bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. ISo/56/2012 zo dňa 13. augusta 2013 tak, že uvedený rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 25Sd/59/2012-20 zo dňa 07. júna 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní Krajský súd v Žiline vydal rozhodnutie č. k. 25Sd/59/2012-55 dňa 07. novembra 2013, v ktorom rozhodnutie odporkyne 3 zo dňa 18.01.2012 podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušil a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie.

9. Z uvedeného krajského súdu ďalej vyplýva, že rozhodnutie odporkyne č. XY z 18.01.2012, ktorým odporkyňa priznala navrhovateľke od 18. januára 2005 starobný dôchodok v sume 7.199,- Sk mesačne, nebolo predmetom prieskumu krajského súdu.

10. Vzhľadom k vyššie uvedenému sa krajský súd stotožňuje s právnym posúdením veci tak, ako bolo vyjadrené odporkyňou, a z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie ako zákonné potvrdil v súlade s ustanovením § 250q ods. 2 O.s.p.

III.

Odvolanie navrhovateľky/stanoviská

A)

11. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 15.07.2014 (č.l. 27) proti rozsudku prvostupňového súdu navrhovateľka napriek požiadavke zákonodarcu zakotvenej v ustanovení § 205 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. výslovne neuviedla žiadny zo zákonom uznaných dôvodov odvolania.

Nakoľko ide o vec sociálnej agendy, Najvyšší súd tento nedostatok neodstraňoval a naopak zvolil neformálnejší prístup, ktorý sa od správneho súdu pri vybavovaní tejto agendy očakáva. Preto odvolací súd musel v zmysle § 41 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. vyhodnotiť podané odvolanie podľa jeho obsahu (najmä s prihliadnutím na jednotlivé odvolacie námietky) nasledovne.

12. Následne odvolací súd rekapituluje odvolacie námietky navrhovateľky v stručnom prehľade:

- navrhovateľka od februára 2001 poberala invalidný dôchodok,
- ďalej od 18. januára 2005 bol navrhovateľke priznaný starobný dôchodok,
- keď odporkyňa, napriek žiadosti navrhovateľky, do 31.12.2007 o prepočítaní jej starobného dôchodku nerozhodla, tak sa navrhovateľka znova obrátila na pobočku odporkyne,
- následne odporkyňa dôchodok navrhovateľke nanovo vypočítala tak, že suma novo vypočítaného starobného dôchodku bola nižšia ako suma vyplácaného starobného dôchodku,
- tento výpočet starobného dôchodku odporkyňa počítala podľa zákona č. 306/2002 Z.z. o úprave dôchodkov priznaných v roku 2003 a nie podľa zákona č. 385/2001 Z.z. o úprave dôchodkov priznaných v roku 2002, čo je hlavnou námietkou navrhovateľky, t.j. žiada, aby jej starobný dôchodok bol počítaný od roku 2002,
- obdobne chybne mala podľa navrhovateľky odporkyňa postupovať aj pri výpočte valorizačného,
- niektoré námietky navrhovateľky mala odporkyňa postupne vyriešiť, ale námietka výpočtu starobného dôchodku od roku 2002 podľa navrhovateľky zostáva nevyriešená,
- ďalej navrhovateľka uznala, že rozhodnutie I. odporkyne č. XY z 18.01.2012, ktorým bol navrhovateľke od 18. januára 2005 priznaný starobný dôchodok v sume 7.199 Sk mesačne, nenamietala,
- ale v minulosti podala odvolanie dňa 17.03.2008 proti predchádzajúcemu rozhodnutiu 1. odporkyne z

25.02.2008 s požiadavkou, aby odporkyňa určila sumu starobného dôchodku nanovo v znení zákona č. 310/2006 Z.z.

13. Ďalej navrhovateľka poukázala na svoje pretrvávajúce zdravotné problémy, kedy jej už predvolania ako aj samotné súdne pojednávania spôsobujú veľkú záťaž a samotné čakanie je nešťastím a traumou človeka.

Procesné riešenie veci nenavrhol.

B)

14. Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 05.08.2014 (č.l. 40) vyplýva, že dôvody uvedené navrhovateľom nepovažuje odporkyňa za relevantné. Odporkyňa vyslovila názor, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

16. Odporkyňa ďalej zrekapitulovala celý skutkový a právny stav od podania žiadosti navrhovateľkou dňa 18. januára 2008 až po posledné zvýšenie jej starobného dôchodku.

17. Na základe uvedeného preto odporkyňa požadovala potvrdiť rozsudok krajského súdu napadnutý odvolaním ako vecne správny.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) spolu s ustanovením § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Správneho súdneho poriadku. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust.

§ 250s O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

19. Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených odporkyňou. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania ako aj opravného prostriedku, ktorým sa navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia odporkyne, je právna otázka, či súdny prieskum rozhodnutia o zvýšení výšky právoplatne určenej sumy starobného dôchodku umožňuje správnenému súdu vykonať aj súdny prieskum doterajších rozhodnutí. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

20. V súvislosti s hore položenou otázkou po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

21. Princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) kladie na orgány verejnej moci požiadavku, aby nezasahovali bez zákonného dôvodu (poverenia) do verejnoprávnych vzťahov, kam patria aj vzťahy zo sociálneho poistenia. S uvedenou požiadavkou korešponduje inštitút právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorý po uplynutí zákonnej lehoty nie je možné prelomiť.

22. Predmetom súdneho prieskumu je napadnuté rozhodnutie, ktorého obsah je vymedzený textom vyjadreným vo výroku. Vo výroku napadnutého rozhodnutia sa konštatuje postupné zvýšenie pôvodne priznanej sumy starobného dôchodku, pričom je celkom irelevantné pre konajúci súd, že odporkyňa sa popri tomto v odôvodnení zaoberala aj námietkami navrhovateľky, ktoré smerovali mimo rámec tohto výroku proti pôvodne priznanej sume starobného dôchodku.

23. Je pravdou, že zákonodarca prostredníctvom ustanovenia § 245 ods. 1 O.s.p. pripustil výnimku pre osobitnú skupinu rozhodnutí (tzv. reťaziace rozhodnutia). Do tejto skupiny však navrhovateľkou napadnuté rozhodnutie jednoznačne v zmysle svojho obsahu nepatrí.

Podľa § 245 ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúvanie určený osobitný postup.

24. Ďalej s princípom právnej istoty je tesne spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí. Preto Najvyšší súd sa v tejto veci stotožňuje s právnym názorom vysloveným iným senátom vo veci zvyšovania sumy dôchodku (§ 82), a to prostredníctvom rozsudku Najvyššieho súdu zo dňa 13. decembra 2012 sp.zn. 7So/213/2011, resp. z rovnakého dňa sp.zn. 7So/214/2011, podľa ktorého (konajúci senát cituje v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 7 O.s.p. v rozsahu relevantnom pre odôvodnenie svojich nižšie vyslovených záverov; v podrobnostiach je text rozsudku zverejnený na internetovej stránke Najvyššieho súdu):

„Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu dôvodov odvolania ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2

v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Krajský súd v Prešove na základe opravného prostriedku navrhovateľa preskúmal rozhodnutie z 10. decembra 2009 číslo X., ktorým mu odporkyňa podľa § 82 zákona o sociálnom poistení zvýšila starobný dôchodok na sumu 373,70 € mesačne s účinnosťou od 1. januára 2010.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 2 OSP zistil, že rozsudok Krajského súdu

v Prešove z 28. apríla 2011, č. k. 6Sd/5/2010-31 je vecne správny, lebo predmetom jeho preskúmania bolo len rozhodnutie o zvýšení dôchodku podľa § 82 zákona o sociálnom poistení a v celom rozsahu jeho dôvody považuje za vecne správne a súhlasí s nimi. Súd prvého stupňa správne v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že percento zvýšenia dôchodku bolo určené opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 413/2009

Z.z., ktorým sa ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky v roku 2010, konkrétne o 3,05 %. Rozhodnutím z 11. decembra 2008 číslo X.X. bola zvýšená suma starobného dôchodku navrhovateľa od 1. januára 2009 na 362,60 € mesačne. Z tejto sumy 3,05 % je 11,10 €. Na základe uvedeného odporkyňa preskúvaným rozhodnutím nepochybila, keď zvýšila navrhovateľovi jeho starobný dôchodok na 373,70 € mesačne od 1. januára 2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pokladá za potrebné uviesť, že úlohou súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne o zvýšení starobného dôchodku podľa § 82 zákona o sociálnom poistení. Navrhovateľom namietané skutočnosti o nezákonnosti výpočtu výšky starobného dôchodku nemajú vplyv na zákonnosť preskúvaného rozhodnutia, súd nebol oprávnený sa týmito námietkami zaoberať.“

25. Vo svojom odvolaní sa navrhovateľka zamerala iba na tzv. prepočet výšky svojho starobného dôchodku, kedy odporkyňa v zmysle § 293k zák. č. 461/2003 Z.z. podľa navrhovateľky nesprávne prepočítala jej starobný dôchodok na sumu 9.643 Sk mesačne, hoci správne mala odporkyňa sumu starobného dôchodku počítať z priemerného mesačného zárobku bez obmedzenia.

Odporkyňa s týmto tvrdením nesúhlasila, nakoľko s poukazom na napadnuté rozhodnutie tvrdila, že žiadosťou spísanou až dňa 18. januára 2008 navrhovateľka požiadala o priznanie starobného dôchodku, ktorý žiadala priznať od 24. novembra 2002.

Podľa § 293k ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení platí, že ak suma starobného dôchodku určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 bola obmedzená najvyššou výmerou, starobný dôchodok sa uvoľní odo dňa splátky splatnej po 31. júli 2006 v sume, v akej by sa vyplácal k tomuto dňu bez tohto obmedzenia.

Podľa § 293k ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení suma starobného dôchodku, ktorá bola vypočítaná z upraveného priemerného mesačného zárobku 4 067 Sk, sa novo určí podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 z priemerného mesačného zárobku určeného podľa odsekov 3 a 4 bez obmedzení podľa odseku 1, a to aj za obdobie dôchodkového poistenia získané v období od 1. januára 2004 do 31. júla 2006 po vzniku nároku na starobný dôchodok.

Podľa § 293k ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení priemerný mesačný zárobok na účely určenia sumy starobného dôchodku je priemerný mesačný zárobok, z ktorého bola vypočítaná suma starobného dôchodku, neobmedzený podľa predpisu účinného do 31. decembra 2003.

Podľa § 293k ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení priemerný mesačný zárobok v sume do 2 500 Sk sa započítava v plnej výške, zo sumy nad 2 500 Sk do 6 000 Sk sa započítava jedna tretina a zo sumy nad 6 000 Sk sa započítava jedna desatina. Takto upravený priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na celé slovenské koruny nahor.

Podľa § 293k ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení o sume starobného dôchodku podľa odsekov 1 až 4 Sociálna poisťovňa rozhodne najneskôr do 31. decembra 2007. Starobný dôchodok podľa prvej vety sa vypláca najskôr odo dňa splátky splatnej po 31. júli 2006, ak táto suma je vyššia ako suma starobného dôchodku vyplácaná k tomuto dňu.

Podľa § 293k ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení Sociálna poisťovňa rozhodne o nároku na starobný dôchodok, ktorý vznikol do 31. decembra 2003 a nárok na jeho výplatu vznikne po 31. júli 2006, v sume podľa odsekov 1 až 4 odo dňa vzniku nároku na jeho výplatu.

Podľa § 293k ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení na účely určenia sumy starobného dôchodku podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 poistenca uvedeného v § 261 ods. 1 sa odseky 1 až 6 nepoužijú; to platí aj na určenie sumy dôchodku podľa § 274 ods. 2.

26. K uvedenej námietke navrhovateľky Najvyšší súd uvádza, že ustanovenie § 293k zák. č. 461/2003 Z.z. je možné aplikovať iba na sumu starobného dôchodku, ak

- bola určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a súčasne
- bola obmedzená najvyššou výmerou (odsek 1).

Z napadnutého rozhodnutia Najvyššiemu súdu vyplýva, že v zmysle § 259 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. odporkyňa skutočne rozhodovala podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, t.j. prvá hore uvedená podmienka bola splnená.

27. Avšak súčasne odporkyňa na žiadosť navrhovateľky aplikovala postup výpočtu priemerného mesačného zárobku podľa § 293k ods. 3 a 4 zák. č. 461/2003 Z.z. (t.j. pri neobmedzenej sume zárobku vo výške 13.987,-- Sk sa 2.500 Sk započítalo v plnej výške, zo sumy nad 2.500 Sk do 6.000 Sk sa započítala 1/3 a zo sumy nad 6.000 Sk sa započítala 1/10, t.j. celkom 4.466 Sk).

Pri tomto spôsobe výpočtu odporkyňa správne konštatovala, že ustanovenie § 1 zákona č. 306/2002 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 2002, o úprave dôchodkov priznaných v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje len na dôchodky priznané pred 01. januárom 2003, pričom navrhovateľke bol starobný dôchodok priznaný od 18. januára 2005. Preto zvýšenie dôchodku uvedené v citovanom § 1 sa na výpočet starobného dôchodku navrhovateľky aplikovať nemôže.

28. Nakoľko navrhovateľka vo svojom odvolaní iba všeobecne poukazovala na nesprávnu aplikáciu hore uvedeného ustanovenia § 293k bez bližšej špecifikácie, ktorý odsek a ako mal byť odporkyňou nesprávne aplikovaný, Najvyšší súd nezistil žiadne pochybenie pri hore uvedenom postupe prepočtu výšky starobného dôchodku podľa § 293k zák. č. 461/2003 Z.z. a právnu argumentáciu odporkyne označil za zákonnú.

V.

29. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľky, ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp.zn. 7So/213/2011, ako aj na uznesenie sp.zn. 1So/56/2012 z 13. augusta 2013, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

30. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého neúspešnej navrhovateľke právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

V súlade so svojou kontinuálnou judikatúrou Najvyšší súd zdôrazňuje, že zámerom zákonodarcu nebolo zakotviť všeobecnú povinnosť pre správny súd, aby aj rozhodoval o práve odporkyne na náhradu trov súdneho prieskumu, nakoľko toto právo iba výnimočne a iba niektorým subjektom vzniká.

31. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávnych vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).